

ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Δρ Βασίλης Αβραχάς → Τηλ: 0431262823 → mousaiostheatrelos@yahoo.com.au

Αλί, μια χαμένη ψυχή!... ή, αλλιώς, για να μη χαθούν κι άλλες

Λίγο πριν απ' τις γιορτές του Δωδεκαημέρου, μου τηλεφώνησε κάποιος περιστασιακός αναγνώστης αυτής της σελίδας και μου ζήτησε να βρεθούμε κάπου για να τα πούμε. Τίποτα το περίεργο ή το μεμπτό σ' αυτό... πέρα απ' το γεγονός ότι με ρώτησε αν θέλω να μιλήσουμε στα Ελληνικά ή τα Αγγλικά, τη στιγμή που ήταν προφανέστατο ότι μιλούσε Ελληνικά –πώς αλλιώς θα μπορούσε να διαβάσει την εφημερίδα! Ομολογώ πως σάστισα και μπερδεύτηκα λιγούλακι, μιας και δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί ακριβώς ήθελε να μιλήσουμε στα Αγγλικά –διότι ήταν αυτός που ήθελε να μιλήσουμε στα Αγγλικά! «Χαλάλι», είπα μέσα μου, «ας μιλήσουμε στα Αγγλικά». Σημασία δεν έχει τι είπαμε· εγώ πάντως δεσμεύτηκα να του τηλεφωνήσω όταν θα είχα περισσότερο χρόνο στη διάθεσή μου, για να τον συναντήσω και να πούμε έναν καφέ κουβεντιάζοντας για τα θέματα που υποτίθεται πως επιθυμούσε να μου μιλήσει. Το δεύτερο περίεργο και μεμπτό συνέβη λίγο πριν ολοκληρώσουμε την τηλεφωνική μας συνδιάλεξη, όταν στο ερώτημά μου σχετικά με το πώς τον λένε απάντησε κατά τρόπο που με μπερδέψε ακόμα πιο πολύ: το όνομά του –έτσι, τουλάχιστον, όπως μου το είπε– ακούστηκε απλούστατα «κινέζικο», που θα πει «ακαταλαβίστικο», όχι γιατί δεν ήταν κανονικό όνομα, αλλά γιατί θα μπορούσε όντως να είναι όνομα Κινέζου... τη στιγμή που ο ίδιος ήταν «Ελληνας»...

Τέλος πάντων, οι μέρες πέρασαν, ήρθαν τα Χριστούγεννα, πέρασαν κι αυτά, και κάποια στιγμή είπα να τηλεφωνήσω σ' αυτήν την ψυχή να βρεθούμε όπως της είχα υποσχεθεί. Ήταν μια-δυο μέρες πριν την Πρωτοχρονιά. Έτσι κι έγινε: τηλεφώνησα, χάρηκε που τα είπαμε και κανονίσαμε να βρεθούμε περί ώρα απογευματινή σ' ένα μεγάλο και πολύ γνωστό Κλαμπ. Τίποτα το περίεργο ή το μεμπτό σ' αυτό... πέρα απ' το γεγονός ότι πρόσθεσε στα όσα είπαμε ότι θα είναι στο Κλαμπ από πολύ νωρίς, διότι ετοιμάζει ένα κείμενο για να το δώσει στους υπευθύνους του... Κόμματος (δεν θα σας πω ποιου Κόμματος)... «Μπα!», είπα και πάλι μέσα μου, «τι να θέλει με μένα, έναν άγνωστο κι ασήμαντο δασκαλάκο, ετούτος εδώ ο τύπος που 'χει διασυνδέσεις με πολιτικά κόμματα και ιστορίες τέτοιες». Παρόλα αυτά, το κακό είχε τριτώσει και, αντί να

εκτονωθεί, έμελε να λάβει διαστάσεις χιονοστιβάδας –μόνο που εγώ αργούσα πολύ να καταλάβω το κακό που με είχε βρει... Έφτασα στο Κλαμπ, ο τύπος με περίμενε στο σημείο που μου είχε πει, δώσαμε τις σχετικές χειραψίες και καθίσαμε για να ξεκινήσουμε την κουβέντα μας. Κι εδώ αρχίζουν τα ωραία: με κοίταξε καλά-καλά –εικάζω πως θα τον ξένισε η αλογοουρά μου –δεν με ρώτησε καν αν θα πάρω κάτι –έναν καφέ ή ένα τσάι, βρε αδελφέ, σε τελική ανάλυση τόσο δρόμο είχα κάνει και μάλιστα κατόπιν δικής του πρότασης– και μετά μου σκάει το αμίμητο, «Βασίλη, από πού γνωρίζομαστε;». Παιδιά, είχε ξεχάσει παντελώς ότι αυτός με είχε πάρει κατ' αρχάς τηλέφωνο και ότι ο ίδιος είχε ζητήσει αυτήν την προσωπική τρόπον τινά συνάντηση. Τι να κάνω... από ευγένεια δεν είπα τίποτα...

Πολύ γρήγορα, δηλαδή μέσα στα πρώτα δεκαπέντε λεπτά, κατάλαβα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Εγώ είμαι και αυτοαποκαλούμαι «θεότρελος», αλλά «ετούτος», είπα για τρίτη φορά μέσα μου, «είναι θεόμυρλος, κουζουλός ντιπ για ντιπ, για δέσιμο σας λέω!». Θα μπορούσα να γράψω σελίδες επί σελίδων, αλλά νομίζω πως δεν θα θέλατε να ακούσετε τις λεπτομέρειες. Ούτε λίγο ούτε πολύ, λοιπόν, ο άνθρωπος είχε καβαλήσει όχι ένα, αλλά ούτε κι εγώ δεν ξέρω πόσα καλάμια. Κατ' αρχάς να ξεκαθαρίσω ότι όλη η συζήτησή έγινε στα Ελληνικά, λες και είχε αίφνης ξεχάσει την προτίμησή του στα Αγγλικά. Ο πραγματικός λόγος, όμως, ήταν άλλος: τα Ελληνικά ήταν το πρόβλημά του! Ο τύπος με είχε καλέσει –ενώ είχε ξεχάσει ότι με είχε καλέσει– παραμονή Πρωτοχρονιάς για να μου μιλήσει για τη δημιουργία και εξέλιξη της Ελληνικής γλώσσας! «Βαβαί του θράσους», σκέφτηκα για πολλοστή φορά μέσα στα εσώτερα του κρανίου μου, που είχαν αρχίσει τώρα να χτυπάνε μανιασμένα, «ή, όπως λέει η μάνα μου, έλα, παππούλη μου, να σου δείξω τα αμπελοχώραφά σου!». Μου είπε, μάλιστα, ότι είχε συγγράψει και πόνημα –φαντάζομαι περισπούδαστο– σχετικά την αποκωδικοποίηση της Γραμμικής Α'(!), το οποίο θα μου έδειχνε –Θεός φυλάξοι!– σε άλλη μελλοντική μας συνάντηση. Τι να σας λέω! Τύφλα να έχουν μπροστά του ο Τσάντγουικ και ο Βέντρις! Ετούτος ο τύπος είχε πάει πολύ πιο πέρα από αυτούς. Όχι! η Γραμμική Β' –για την

οποία, παρακαλώ, ο κύριος μιλούσε σαν να την έπαιζε στα πέντε δάχτυλα του αριστερού χεριού του, γιατί με τα δάχτυλα του άλλου καλύτερα να μην σας πω τι έκανε...– δεν ήταν Ελληνικά, αλλά μία γλώσσα άλλη, διαφορετική, από την οποία γεννήθηκε κάποια στιγμή η Αρχαία Ελληνική και από αυτήν... κάποια στιγμή, πάλι... γεννήθηκε μία άλλη, διαφορετική γλώσσα, κοκ, μέχρις ότου φτάσαμε στα Νέα Ελληνικά, που είναι μία εντελώς καινούργια γλώσσα...

Δεν χρειαζόταν και πολλή σοφία για να καταλάβει κανείς ότι το πρόβλημα του φίλου μας δεν ήταν γλωσσολογικό, επιστημονικής τάξεως δηλονότι, αλλά ψυχολογικής. Τα Ελληνικά ήταν όντως το πρόβλημά του, όχι ως μέσο επικοινωνίας αλλά ως μνήμη ιστορική. Είχε ξεριζωθεί ο άμοιρος, όπως τόσες και τόσες χιλιάδες ψυχές μεταναστών –όπως οι γονείς μου, καλή ώρα– και δεν μπόρεσε να φυτρώσει σε ξένο χώμα. Ή, μάλλον, δεν μπόρεσε να πιάσει σαν Έλληνας και ξεπετάχτηκε σαν αγριάδα και ζιζάνιο που τρώει και καταστρέφει την ίδια του τη φύτρα. Επί τρεις ώρες, παρακαλώ, μου ανέβαζε και μου κατέβαζε την ασυνέχεια της Ελληνικής –δικός μου ό ορος, γιατί ο κακομοίρης ούτε τους όρους να μιλήσει δεν είχε– την ευφυΐα των Αγγλογαλλογερμανών που όλα αυτοί μας τα έχουν διδάξει για την Ελληνική –μόνο που ο ίδιος κάπου το 'χασε το νήμα και δεν καλοκατάλαβε τι λένε όλοι ετού-

τοι για τη διαχρονία και την ιστορία της Ελληνικής– και ότι υπάρχουν ένα σωρό γλώσσες που πάνε πίσω στα βάθη της ιστορίας, όπως η Κοπτική που ανάγεται στα αιγυπτιακά Ιερογλυφικά! Με άλλα λόγια, τόσες και τόσες γλώσσες έχουν μεγάλη ιστορία –μεγαλύτερη και από τα Ελληνικά!– αλλά για τα Ελληνικά να μην ακούσει κουβέντα: μία σειρά από διαφορετικές γλώσσες που ο εθνικισμός των Ελλήνων μετέτρεψε στη μεγαλύτερη γλωσσική ιστορία του κόσμου. Ότι αρνούνταν πεισματικά για τους Έλληνες, απλόχερα το αναγνώριζε στους άλλους! Προφανώς γιατί έτσι πίστευε ότι πήγαινε κόντρα στον εθνικισμό! Τρομάρα του! Ο δύσμοιρος δεν ήξερε πια ποιανού έθνους τέκνο είναι...

Στο τέλος δεν άντεξα –τρεις ώρες ήταν αυτές, πολλές μαθές και για μένα που είμαι άνθρωπος ευγενικός κι ακούω την κάθε πονεμένη ψυχή, έστω και ξεροσφύρι– και του φώναξα με ύφος δασκαλίστικο που δεν σήκωνε ούτε λεπτό περαιτέρω συζήτησης: μεγάλε, πες μου ποιος είσαι, πού ανήκεις, σε ποια γλώσσα βρίζεις, ερωτεύεσαι κι ονειρεύεσαι κι άσε τι είναι η Γραμμική Β', η Αττική διάλεκτος και τα Ποντιακά. Δεν κατάλαβε... ή έκανε πως δεν κατάλαβε... γιατί ήταν μια ελληνική ψυχή χαμένη στο διάστημα των μετέωρων πελαργών (για να παραφράσω τον σκηνοθέτη)... Αν δεν θέλετε κι εσείς να καταντήσετε έτσι, δώστε βάση στις παρακάτω ημερομηνίες.

ΠΑΙΔΕΙΑ –

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΑΧΕΠΑ

- Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου, 4-6 μμ: μαθήματα Ελληνικών για παιδιά· 6-7 μμ: μαθήματα Ελληνικών για ενήλικες· 7-9 μμ: Εργαστήριο Ελληνικής Γλώσσας «Γλωσσολαλείν» για καλούς γνώστες της Ελληνικής.

- Τετάρτη 3 Φεβρουαρίου, 6-7 μμ: μαθήματα Ελληνικών για ενήλικες που ενδιαφέρονται να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους στην ομιλία, ανάγνωση και ορθογραφία.

- Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου, 7-9 μμ: μαθήματα Αρχαίων Ελληνικών για αρχάριους, προχωρημένους και μαθητές HSC. Στο πρώτο μάθημα θα γίνει και ο διαχωρισμός των τμημάτων.

Όλα τα μαθήματα γίνονται στο κτήριο της ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ, στο 394-396 Princes Highway, Rockdale, και κοστίζουν μόνο \$5 την ώρα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ 2016

Τρίτη 2 Φεβρουαρίου, 6:15-8:15μμ, στο 394-396 Princes Highway, Rockdale. Ελάτε να ανακαλύψουμε την ελληνικότητα στο έργο του Παλαμά μέσα από ένα ταξίδι στα ποιήματα και τα λοιπά του κείμενα. Για τους εραστές της λογοτεχνίας (ελεύθερη είσοδος, μόνο donation).